

เรื่อง การจัดทำคำสั่งเพิ่มค่าจ้างให้แก่พนักงานเงินรายได้ที่เกษียณอายุเพื่อคิดคำนวณค่าชดเชย

ที่มา

1. ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ พ.ศ. 2565 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม 2565 ข้อ 16 กำหนดว่า “พนักงานเงินรายได้ที่เกษียณอายุและมีค่าจ้างยังไม่ถึงขั้นสูงของตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนงานเพิ่มค่าจ้างในวันที่ 30 กันยายนของปีที่เกษียณอายุได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่ง และแจ้งให้กองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี เพื่อนำไปคำนวณค่าชดเชยต่อไป

การคิดคำนวณค่าชดเชย ให้นำจำนวนเงินที่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง 3 ปีสุดท้ายมาเฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน หากมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท

2. ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานสภามหาวิทยาลัย พ.ศ.2566 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2566 เป็นต้นไป ข้อ 18 กำหนดว่า “พนักงานเงินรายได้ที่เกษียณอายุและมีค่าจ้างยังไม่ถึงขั้นสูงของตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนงานเพิ่มค่าจ้างในวันที่ 30 กันยายนของปีที่เกษียณอายุได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่ง โดยให้นำจำนวนเงินที่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง 3 ปีสุดท้ายมาเฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน หากมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท เพื่อใช้เพิ่มค่าจ้างในปีที่เกษียณอายุ และแจ้งให้กองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี เพื่อนำไปคำนวณค่าชดเชยต่อไป

ในการนี้กองบริหารทรัพยากรบุคคลจึงขอความร่วมมือให้ส่วนงานได้ดำเนินการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ในวันที่ 30 กันยายนของปีที่เกษียณอายุ ให้สอดคล้องกับผลประเมินการปฏิบัติงาน และหลักการหรือแนวทางการเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ของส่วนงานด้วย

จึงเรียนที่ประชุมเพื่อทราบ

ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้

พ.ศ.๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารงานบุคคลพนักงานเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ ข้อ ๕ และ ข้อ ๑๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานเงินรายได้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เรื่อง อัตราค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ พ.ศ.๒๕๖๓ และโดยมติคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ จึงให้ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ พ.ศ.๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“ส่วนงาน” หมายความว่า สำนักงานสภามหาวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก และส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย สถาบันหรือสำนัก

“คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“พนักงานเงินรายได้” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุไม่เกิน ๖๐ ปี ที่จ้างโดยใช้เงินรายได้และแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งและหน้าที่แบบเต็มเวลา โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“รอบปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีที่แล้วมา ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีปัจจุบัน

ข้อ ๔ การเพิ่มค่าจ้างให้เพิ่มค่าจ้างปีงบประมาณละ ๑ ครั้ง ในวันที่ ๑ ตุลาคมของปีปัจจุบัน

ข้อ ๕ การสั่งเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนงาน

ข้อ ๖ วงเงินที่ใช้ในการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ให้ใช้อัตราเดียวกับพนักงานมหาวิทยาลัย โดยส่วนงานนำอัตราร้อยละคุณค่าจ้างรวมของพนักงานเงินรายได้ที่มีคนครอง ณ วันที่ ๑ กันยายน ไม่รวมค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ที่เกษียณอายุในปีนั้น และเพิ่มค่าจ้างไม่เกินวงเงินของส่วนงาน

ข้อ ๗ ให้แบ่งวงเงินการเพิ่มค่าจ้างออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

(๑) กลุ่มพนักงานเงินรายได้ประเภทวิชาการ

(๒) กลุ่มพนักงานเงินรายได้ประเภทปฏิบัติการและวิชาชีพ

หากวงเงินของกลุ่มใดเหลือสามารถเกลี่ยวงเงินให้กลุ่มอื่นได้และให้เบิกจ่ายการเพิ่มค่าจ้างและค่าตอบแทนพิเศษจากเงินรายได้ส่วนงาน

ข้อ ๘ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ในแต่ละครั้งให้ส่วนงานจัดส่งผลการพิจารณาตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดและส่งให้กองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี เพื่อปรับปรุงข้อมูลในระบบบุคลากรของมหาวิทยาลัย และพนักงานเงินรายได้รับทราบผลการพิจารณาผ่านทางระบบสารสนเทศบุคลากร

พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง ให้ส่วนงานแจ้งเหตุผลที่ไม่ได้เพิ่มค่าจ้างให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๙ พนักงานเงินรายได้ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในรอบปีที่แล้วมา มีผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

(๒) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน ซึ่งมีใช้ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักงานเกินกว่า ๔ เดือน

(๔) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในรอบปีที่แล้วมาต้องได้รับการบรรจุเข้าทำงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๘ เดือน หรือได้ปฏิบัติงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๘ เดือนก่อนถึงแก่ความตาย

(๖) ในรอบปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือ ปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน

(๗) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ลาป่วยและลาจรรวมกันเกินกว่า ๑๘ ครั้ง หรือมาทำงานสายต้องไม่เกิน ๑๘ ครั้ง หรือจำนวนวันลาป่วยและลาจรรวมกันต้องไม่เกิน ๔๕ วันทำการ แต่ไม่รวมถึงการลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

(ข) ลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนคลอดบุตรรวมกับการลาคลอดบุตรไม่เกิน ๙๘ วัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราว รวมกันไม่เกิน ๑๒๐ วันทำการ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

(ซ) ลาไปช่วยเหลือภรรยาที่คลอดบุตรไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ข้อ ๑๐ การพิจารณาเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้จะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างเท่าใด ขึ้นอยู่กับระดับของผลการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานเงินรายได้แต่ละคน พร้อมทั้งนำข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นพนักงานเงินรายได้ และข้อควรพิจารณาอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๑ หัวหน้าส่วนงานจะนำเอาเหตุที่พนักงานเงินรายได้ผู้ใดถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นไม่ได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผลการพิจารณาโทษทางวินัยหรือโทษทางอาญาที่ถึงที่สุดแล้วมีผลทำให้การเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ให้หัวหน้าส่วนงานสั่งเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ผู้นั้นเสียใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๑๓ ในรอบปีที่แล้วมาถ้าพนักงานเงินรายได้ผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เพิ่มค่าจ้าง แต่พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นถึงแก่ความตายก่อนหรือในวันที่ ๑ ตุลาคม ให้หัวหน้าส่วนงานสั่งเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ผู้นั้น โดยมีผลในวันที่พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๔ พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเพิ่มค่าจ้างเนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติงานตามข้อ ๙ (๕) และ (๖) แต่มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมาก หรือดีเด่น และหัวหน้าส่วนงานพิจารณาเห็นสมควรเพิ่มค่าจ้างให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ตามอัตราที่ส่วนงานกำหนดกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับการบรรจุเข้าทำงานมีเวลาปฏิบัติงานในรอบปีที่แล้วมาน้อยกว่า ๘ เดือน แต่ไม่น้อยกว่า ๗ เดือน (นับรวมวันหยุดราชการ) หรือ

(๒) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศ หรือต่างประเทศกลับมาปฏิบัติงานในรอบปีที่แล้วมาน้อยกว่า ๘ เดือน หรือกลับมาปฏิบัติงานในวันที่สอง หรือวันเปิดทำการวันแรกของเดือนกุมภาพันธ์เนื่องจากวันที่หนึ่ง หรือวันที่หนึ่งและวันถัดไปของเดือนกุมภาพันธ์ตรงกับวันหยุดราชการ

ข้อ ๑๕ พนักงานเงินรายได้ผู้ใดซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้เพิ่มค่าจ้าง ตามข้อ ๙ (๖) แต่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ในสาขาที่อยู่ในแผนพัฒนาบุคลากรที่ผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและไม่ขอขยายระยะเวลา ถือเป็นการปฏิบัติงาน มีสิทธิได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างตามอัตราที่ส่วนงานกำหนด โดยให้ส่วนงานพิจารณาจากผลการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยแล้วแต่กรณี

การดำเนินการตามวรรคแรกให้รายงานผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษา โดยให้ใช้ผลการศึกษาของภาคการศึกษาที่ผ่านมาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในครั้งถัดไปด้วย

ข้อ ๑๖ พนักงานเงินรายได้ที่เกษียณอายุและมีค่าจ้างยังไม่ถึงขั้นสูงของตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนงานเพิ่มค่าจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีที่เกษียณอายุได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่งและแจ้งกองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี เพื่อนำไปคำนวณค่าชดเชย ต่อไป

การคิดคำนวณค่าชดเชยให้นำจำนวนเงินที่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง ๓ ปีสุดท้ายมาเฉลี่ยเป็นจำนวนเงิน หากมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท

ข้อ ๑๗ พนักงานเงินรายได้ที่ได้รับค่าจ้างถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งอยู่ก่อนรอบการเพิ่มค่าจ้าง ให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ

กรณีพนักงานเงินรายได้ ซึ่งได้รับค่าจ้างใกล้ถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่ง และมีผลการปฏิบัติงานที่สามารถให้เพิ่มค่าจ้างเกินกว่าค่าจ้างขั้นสูงของระดับตำแหน่ง ให้ได้รับอัตราค่าจ้างจนถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งนั้นก่อน และนำจำนวนเงินที่เหลือจากการเพิ่มค่าจ้างดังกล่าวมาเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทนพิเศษ

ข้อ ๑๘ การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ ให้จ่ายเป็นรายเดือน นับตั้งแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ และกรณีที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษไม่เต็มเดือน ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษในเดือนนั้นตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ หัวหน้าส่วนงานกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้เพิ่มเติมได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๒๐ บรรดาประกาศหรือมติอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๒๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการปฏิบัติตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ - ๖ ต.ค. ๒๕๖๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัติ แก้วประดับ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ สำนักงานอธิการบดี

สำนักงานวิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานสภามหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๑๓ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานเงินรายได้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๙ และข้อ ๒๑ ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงให้ออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการ เพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ส่วนงาน” หมายความว่า สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขตหาดใหญ่ และสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

“พนักงานเงินรายได้” หมายความว่า บุคคลที่มีอายุไม่เกิน ๖๐ ปี ที่จ้างโดยใช้เงินรายได้และ แต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในตำแหน่งและหน้าที่แบบเต็มเวลา โดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนไม่เกินอัตราค่าจ้างขั้นสูง พนักงานเงินรายได้ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

“ปี” หมายความว่า ปีงบประมาณ

“รอบปีที่แล้วมา” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีที่แล้วมา ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีปัจจุบัน

ข้อ ๔ การสั่งเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนงาน

ข้อ ๕ การเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน ประกาศนี้ และให้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานมาประกอบการพิจารณาเพิ่มค่าจ้าง

ข้อ ๖ วงเงินการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้ให้ใช้อัตราร้อยละเดียวกับพนักงานมหาวิทยาลัย โดยไม่ต้องกันไว้ส่วนกลางและกอง/หน่วยงานนำอัตราร้อยละคูณค่าจ้างอัตรามีคนครอง ณ วันที่ ๑ กันยายน

ข้อ ๗ ให้แบ่งกลุ่มวงเงินการเพิ่มค่าจ้างออกเป็น ๒ กลุ่ม ดังนี้

(๑) กลุ่มพนักงานเงินรายได้ที่จ้างด้วยเงินรายได้ส่วนงาน

(๒) กลุ่มพนักงานเงินรายได้ที่จ้างด้วยเงินรายได้ส่วนกลาง

หากวงเงินของกลุ่มใดเหลือไม่สามารถเกลี่ยวงเงินให้อีกกลุ่มได้

ข้อ ๘ การเพิ่มค่าจ้างให้เพิ่มค่าจ้างปีงบประมาณละ ๑ ครั้ง ในวันที่ ๑ ตุลาคมของปีปัจจุบัน และการเพิ่มค่าจ้างพนักงานเงินรายได้เพิ่มได้ครั้งละไม่เกินร้อยละ ๘ ของค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิม ทั้งนี้ไม่เกินวงเงินเพิ่มค่าจ้างของกองหรือหน่วยงาน หากคำนวณจำนวนเงินสำหรับการเพิ่มค่าจ้างมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท

พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง ให้ส่วนงานแจ้งเหตุผลที่ไม่ได้เพิ่มค่าจ้างให้ผู้นั้นทราบด้วย

ข้อ ๙ การเพิ่มค่าจ้างของพนักงานเงินรายได้แต่ละคนในแต่ละครั้งให้มหาวิทยาลัยแจ้งผลการเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ทราบ ผ่านทางระบบสารสนเทศบุคลากร

ข้อ ๑๐ พนักงานเงินรายได้ ซึ่งจะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในแต่ละครั้งต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ในรอบปีที่แล้วมามีผลการประเมินการปฏิบัติงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

(๒) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งลงโทษทางวินัยที่หนักกว่าโทษภาคทัณฑ์ หรือไม่ถูกศาลพิพากษาในคดีอาญาให้ลงโทษในความผิดที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือความผิดที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติยศของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน ซึ่งมีโทษความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ถูกสั่งพักงานเกินกว่า ๔ เดือน

(๔) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ขาดงานโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๕) ในรอบปีที่แล้วมาต้องได้รับการบรรจุเข้าทำงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๘ เดือน หรือได้ปฏิบัติงานมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๘ เดือนก่อนถึงแก่ความตาย

(๖) ในรอบปีที่แล้วมา สำหรับผู้ได้รับอนุญาตให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ต้องมีเวลาปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า ๘ เดือน

(๗) ในรอบปีที่แล้วมาต้องไม่ลาป่วยและลากิจรวมกันเกินกว่า ๑๘ ครั้ง หรือมาทำงานสายต้องไม่เกิน ๑๘ ครั้ง หรือจำนวนวันลาป่วยและลากิจรวมกันต้องไม่เกิน ๔๕ วันทำการ แต่ไม่รวมถึงการลาดังต่อไปนี้

(ก) ลาอุปสมบท หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย เฉพาะวันลาที่มีสิทธิได้รับเงินเดือนระหว่างลา

(ข) ลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนคลอดบุตรรวมกับการลาคลอดบุตรไม่เกิน ๙๘ วัน

(ค) ลาป่วยซึ่งจำเป็นต้องรักษาตัวเป็นเวลานานไม่ว่าคราวเดียวหรือหลายคราว รวมกันไม่เกิน ๑๒๐ วันทำการ

(ง) ลาป่วยเพราะประสบอันตรายในขณะที่ปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือในขณะที่เดินทางไปหรือกลับจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่

(จ) ลาพักผ่อน

(ฉ) ลาเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล

(ช) ลาไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

(ซ) ลาไปช่วยเหลือภรรยาที่คลอดบุตรไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

ข้อ ๑๑ การพิจารณาเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้จะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างเท่าใด ขึ้นอยู่กับระดับของผลการประเมินการปฏิบัติงานของพนักงานเงินรายได้แต่ละคน พร้อมทั้งนำข้อมูลการลา พฤติกรรมการมาทำงาน การรักษาวินัย การปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นพนักงานเงินรายได้ และข้อควรพิจารณาอื่นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๒ หัวหน้าส่วนงานจะนำเอาเหตุที่พนักงานเงินรายได้ผู้ใดถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกฟ้องคดีอาญา มาเป็นเหตุในการไม่พิจารณาเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นไม่ได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผลการพิจารณาโทษทางวินัยหรือโทษทางอาญาที่ถึงที่สุดแล้วมีผลทำให้การเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้หัวหน้าส่วนงานสั่งเพิ่มค่าจ้าง พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นเสียใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ ๑๔ ในรอบปีที่แล้วมาถ้าพนักงานเงินรายได้ผู้ใดอยู่ในเกณฑ์ที่จะได้เพิ่มค่าจ้าง แต่พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นถึงแก่ความตายก่อนหรือในวันที่ ๑ ตุลาคม ให้หัวหน้าส่วนงานสั่งเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ผู้นั้น โดยมีผลในวันที่พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

ข้อ ๑๕ พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะเพิ่มค่าจ้างเนื่องจากขาดคุณสมบัติเกี่ยวกับระยะเวลาการปฏิบัติงานตามข้อ ๑๐ (๕) และ (๖) แต่มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดีมาก หรือดีเด่น และหัวหน้าส่วนงานพิจารณาเห็นสมควรเพิ่มค่าจ้างให้โดยมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษ ให้สั่งเพิ่มค่าจ้างได้ไม่เกิน ร้อยละ ๒ กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับการบรรจุเข้าทำงานมีเวลาปฏิบัติงานในรอบปีที่แล้วมาน้อยกว่า ๘ เดือน แต่ไม่น้อยกว่า ๗ เดือน (นับรวมวันหยุดราชการ) หรือ

(๒) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศ หรือต่างประเทศกลับมาปฏิบัติงานในรอบปีที่แล้วมาน้อยกว่า ๘ เดือน หรือกลับมาปฏิบัติงานในวันที่สอง หรือ วันเปิดทำการวันแรกของเดือนกุมภาพันธ์เนื่องจากวันที่หนึ่ง หรือวันที่หนึ่งและวันถัดไปของเดือนกุมภาพันธ์ตรงกับวันหยุดราชการ

ข้อ ๑๖ พนักงานเงินรายได้ผู้ใดซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้เพิ่มค่าจ้าง ตามข้อ ๑๑ (๖) แต่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัย ในสาขาที่อยู่ในแผนพัฒนาบุคลากรที่ผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยและไม่ขอขยายระยะเวลา ถือเป็นการปฏิบัติงาน มีสิทธิได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างไม่เกินร้อยละ ๒ โดยให้ส่วนงานพิจารณาจากผลการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยแล้วแต่กรณี

การดำเนินการตามวรรคแรกให้รายงานผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาตามระยะเวลาของหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้ลาศึกษา โดยให้ใช้ผลการศึกษาของภาคการศึกษาที่ผ่านมาเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างในครั้งถัดไปด้วย

ข้อ ๑๗ พนักงานเงินรายได้ผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างตาม ข้อ ๑๐ (๒)-(๗) แต่หัวหน้าส่วนงานพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความพิเศษที่สมควรเพิ่มค่าจ้างให้พนักงานเงินรายได้ผู้นั้นให้นำเสนอคณะกรรมการประจำส่วนงานเห็นชอบจึงจะส่งเพิ่มค่าจ้างได้

ข้อ ๑๘ พนักงานเงินรายได้ที่เกษียณอายุและมีค่าจ้างยังไม่ถึงขั้นสูงของตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนงานเพิ่มค่าจ้างในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีที่เกษียณอายุได้ไม่เกินขั้นสูงของตำแหน่ง โดยให้นำจำนวนเงินที่ได้รับการเพิ่มค่าจ้าง ๓ ปีสุดท้ายมาเฉลี่ยเป็นจำนวนเงินหากมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเป็นสิบบาท เพื่อใช้เพิ่มค่าจ้างในปีเกษียณอายุ และแจ้งกองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี เพื่อดำเนินการคิดคำนวณค่าชดเชย ต่อไป

ข้อ ๑๙ พนักงานเงินรายได้ที่ได้รับค่าจ้างถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งอยู่ก่อนรอบการเพิ่มค่าจ้าง ให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษตามระดับของผลการประเมินการปฏิบัติงาน

กรณีพนักงานเงินรายได้ ซึ่งได้รับค่าจ้างใกล้ถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่ง และมีผลการปฏิบัติงานที่สามารถให้เพิ่มค่าจ้างเกินกว่าค่าจ้างขั้นสูงของระดับตำแหน่ง ให้ได้รับอัตราค่าจ้างจนถึงขั้นสูงของระดับตำแหน่งนั้นก่อน และนำจำนวนเงินที่เหลือจากการเพิ่มค่าจ้างดังกล่าวมาเบิกจ่ายเป็นค่าตอบแทนพิเศษ

ข้อ ๒๐ การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษ ให้จ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละรอบการประเมินนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งให้ได้รับค่าตอบแทนพิเศษ และกรณีที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนพิเศษไม่เต็มเดือน ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนพิเศษในเดือนนั้นตามหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนโดยอนุโลม

ข้อ ๒๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการปฏิบัติตามประกาศนี้ ในกรณีที่มีปัญหาหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๒๒ บรรดาประกาศหรือมติอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

Digitally signed: 2023.09.01 17:53:28 +0700

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิวัติ แก้วประดับ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์